

skulde det altsaa efter denne Teori blive den almindelige Valgrets Folk. Det er en overmaade smuk Forfatning, vi paa denne Maade faa. Men trø nu de Herrer, som holde paa Parlamentarismen, virkelig, at det var Grundlovens Mening? Disse 12 Mænd, der selvfølgelig skulde danne en Modvægt mod Flertallets Herredømme, skulde efter Trafikministerens og maaske Venstres Teori tværtimod være en Beskyttelse for dette Flertals Regimente. Nej, mod den Teori maa vi nedlægge den allerbestemteste Protest. Ministeriets Ansvar ved Udnævnelsen af en kongevalgt Landstingsmand ligger deri, at den paagældende skal opfylde Grundlovens Fordringer, men det er ikke det tilfældige Ministerium, men derimod den ud over de skiftende Ministerier blivende Kongemagt, der selv udnævner. Kongen er ikke i vor Forfatning gjort til en Skyggekonige, saaledes som han vilde blive det efter denne Teori. — Om den sidst valgtes Kvalifikation er jeg i øvrigt ikke udtale mig. Jeg maa antage, at det er Venstres i alle Henseender bedste Mand, thi det er kun de bedste Mænd, man sætter paa de største Tillidsposter. Men een Ting er sikker nok, det vilde være vanskeligt at vælge en Mand, der i det sydøstlige Jylland skulde kunne bevirke et større Frafald fra det ministerielle Parti end denne.

Jeg har et Par Gange henvendt mig til det ærede Medlem for Esbjerg (Bluhme) og ønsker endnu at rette en Tak for en aabenhjertig Udtalelse, han ogsaa er fremkommen med i Sommer; den nemlig, at det er ganske naturligt, at Venstre nu giver sig til et større Bengnaveri; der er ikke noget at sige til det. Med en vis Varsomhed have vi hidtil udtalt os om Benene, men det ærede Medlem har egentlig fundet det ganske naturligt, at denne Varsomhed ikke blev fastholdt. Jeg vil nu tillade mig at rette det Spørgsmaal til et Par Ministre, om de ikke finde, at den Fremgangsmaade, der er bleven anvendt i et enkelt Tilfælde, er mindre rigtig; om ikke lidt større Varsomhed kunde været paa sin Plads. Jeg sigter herved til et Valg af Formand for Bestyrelsen af Nørre-Nebelbanen. Der stemte de 10 Kommundelegerede saaledes, at de 7 Stemmer faldt paa den hidtilværende Næstformand, Stiftamtmand Stemann, og 3 paa Folketingsmand Sørensen. De 7 Stemmer, der faldt paa den første, vare saa overmaade smukt fordelte, at det var 2 fra Amtskommunen, 3 fra Sognekommunerne og 2 fra Købstadkommunerne. De 3 Stemmer, der faldt

paa hans Modkandidat, vare fra 3 Sognekommuner. Der stod altsaa 7 Stemmer mod 3, men heldigvis for Demokratiet er der dog noget, der hedder den privilegerede Valgret, og der mødte saa nævnte Folketingsmand selv med Trafikministerens 5 Stemmer, og Stiftamtmanden havde fra Finansministeren faaet tilkendegivet et Ønske om at give den samme Mand — det vil sige Folketingsmanden — Finansministeriets 5 Stemmer. Vilde det ikke her, hvor det netop var Stiftamtmanden og en Folketingsmand, der vare paa Valg, have været heldigt for Ministeriet og ret hensynsfuldt overfor den paagældende Embedsmand, om Ministeriet havde ladet sine 10 Stemmer blive hvilende og havde overladt til den almindelige Valgrets Mænd at vælge den, som de fandt bedst? Det skal imidlertid siges til visse Regeringsbladets Ros, at det er faldet dem noget for Brystet. For vor ærede Kollega beklager jeg meget, at ved en Generalforsamlingsbeslutning i August Maaned tog man Halvdelen af Kødets, der var paa dette lille Ben.

Jeg ønsker at rette en Forespørgsel til den ærede Konseilspræsident i hans Egenskab af tidligere Kultusminister. Den forrige Kultusminister er jo ikke vejet tilbage for at lovgive i en Hast paa de allervanskeligste Omraader, Skolens og Kirkens. Mænd med den største Indsigt og det videste Udsyn, Mænd, der ragede op i Skolens, Kirkens og Videnskabens Verden, og som kunde lodde Dybden af de store Spørgsmaal, her er Tale om, have altid kun med den største Varsomhed indladt sig paa Reformen her; men for den forrige Kultusminister gik det jo glat. Vi vide imidlertid, hvorledes han faktisk i Skolespørgsmaal var kørt fast. Alle de Konsekvenser, Almenskoleloven drager efter sig, havde han paa ingen Maade i Tide overset. Det var da at vente, at naar denne Minister, da han blev Konseilspræsident, fik en overvejende Indflydelse paa, hvem der skulde blive hans Eftermand, han da søgte at finde en Mand, der stod disse vidtrækkende Spørgsmaal nærmere end han selv. Den nuværende Kultusministers øvrige Egenskaber, som jeg i mange Henseender sætter Pris paa, ufortalte, kan det ikke nægtes, at Konseilspræsidenten gik den modsatte Vej. Saavel af denne Grund, som ogsaa fordi den ærede Konseilspræsident er den, der har gennemført denne Lov, ønsker jeg at rette det bestemte Spørgsmaal til ham: Har Professor Gertz efter Ministerens Mening Ret i dette, at Mellemskolen ikke er nogen naturlig Over-